

30: புனிதச் சின்ன அறை

அனைத்து பிட்டுக்களையும் மெத்த மரியாதையோடு வரவேற்ற மன்னர் அவர்களிடம் கூறினார் 'இந்த சிடியா கட்டி முடிக்கப்படும் வரை நீங்கள் அனைவரும் இங்கு தங்கி இருந்து என்னிடம் பிட்சை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்'. ஆனால் அதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஒரு பகுதியினர் மட்டும் ஒரு வார காலம் அங்கு தங்கி இருந்து பிட்சை பெற்றுக் கொள்ள சம்மதித்தனர். அதனால் பதினெட்டு இடங்களில் அவர்களுக்குத் தங்கும் இடம் (கொட்டகை) அமைத்துத் தரப்பட அவர்கள் ஒரு வார காலம் தங்கிய பின் அவரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு தம் இருப்பிடம் சென்றனர்.

நகர் முழுவதும் தண்டோரா போட்டு கட்டிடக் கலை நிபுணர்களை வரவழித்தார். ஐநூறு நிபுணர்கள் அங்கு வந்திருக்க அவர்களிடம் 'நீங்கள் ஸ்தூபியை எப்படி விரைவாக அமைப்பீர்கள்' என ஒரே குரலில் மன்னன் கேட்க ஒருவர் கூறினார் 'நூறு ஆட்களை வைத்துக் கொண்டு ஒரு லாரி மணலை தினமும் பயன்படுத்தி ஸ்தூபியை கட்டுவேன்'. அவர் நிராகரிக்கப்பட்டார்.

அடுத்தடுத்து மற்றவர்கள் அரை லாரி மண், கால் லாரி மண், அதிலும் பாதி என்றும் இரண்டு அம்மனா (Ammana-ஒரு அளவு) அளவே மண்ணை உபயோகிப்பேன் என்றும் பலவாறு கூறினர். ஆனால் அவர்களில் ஒருவர் 'நான் மண்ணை முதலில் இன்னும் தூளாக்கி, சல்லடைப் போட்டு சலித்தப பின் மீண்டும் அதை அரைத்து அதில் இருந்து ஒரு அம்மனா மண்தூளை எடுத்து உபயோகித்து ஸ்தூபியைக் கட்டுவேன்' என்றார்.

தேவலோக அதிபதியான இந்திரனைப் போன்று அங்கு அமர்ந்து இருந்த மன்னன் அதை ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் நினைத்தார்

‘பயன்படுத்தப்படும் மண்ணில் எந்த விதமான புல்லும் சிறு செடியும் இருக்கக் கூடாது’ . இப்படியாக எண்ணியவர் அந்த நிபுணரிடம் கேட்டார் ‘சரி சிடியாவை எப்படிக்க கட்ட எண்ணி உள்ளாய்?’ அந்த நிபுணரின் உடலில் விசாகம்மா (*Vissakamma*) வின் ஆவி வந்து புகுந்து கொண்டு அவரை இப்படி செய்ய வைத்தது. ஒரு தங்கக் குடுவையில் இருந்து சிறிது நீரை கையில் ஊற்றிக் கொண்டு மீண்டும் அதை அதே குடுவையில் விட்டார். தண்ணீர் விட்ட அந்த குடுவையில் நீர்க்குமிழி தோன்ற ‘இப்படித்தான் ஸ்தூபியை கட்டுவேன்’ என்றார் அந்த கலைஞர். அதைக் கேட்ட மன்னன் மகிழ்ந்து போய் அவனுக்கு இரண்டாயிரம் பணம் மதிப்பிலான இரண்டு விலை உயர்ந்த ஆடைகளையும், மிக உயர்ந்த விலையுடைய செருப்பையும் கொடுத்தது மட்டும் இன்றி பன்னிரண்டாயிரம் காஹபாணாவையும் (*kahapanas*) தந்தார்.

எவருக்கும் கஷ்டம் தராமல் எப்படி அத்தனை செங்கல்களையும் இங்கு கொண்டு வருவது என யோசனை செய்து கொண்டு இருந்தார் மன்னன். அதை அறிந்து கொண்ட தேவதைகள் இரவோடு இரவாக ஒவ்வொரு நாளைக்கும் தேவையான செங்கல்களை நான்கு வாசலிலும் கொண்டு வைத்து விட்டுச் சென்றனர். அதைக் கேட்ட மன்னன் மிகவும் மகிழ்ந்து போனான். உடனே அனைத்து வாசலிலும் பதினாறு லட்சம் காப்பணாவும் (*பணம்*), அதே அளவு துணிகள், உணவுப் பொருட்கள், வாசன திரவியங்கள், ஐந்து ரூசி கொண்ட உணவு, மலர்கள், குடிக்க தண்ணீர், ஆகாரம் போன்ற அனைத்தையும் வேண்டிய அளவு வைக்கச் சொல்லி விட்டு ‘இந்த ஸ்தூபியைக் கட்ட உதவும் எவரும் தாம் செய்யும் வேலைக்கு கூலி பெற்றுக் கொள்ளாமல் வெறும் கையுடன் போகக் கூடாது. அவரவருக்கு என்ன வேலை செய்யத் தோன்றுகின்றதோ அதை செய்த பின் அதற்கேற்ற ஊதியத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்’ என மன்னன் ஆணையிட்டார்.

அங்கிருந்த ஒரு புத்த பிட்டு அந்த ஸ்தூபாவை நிர்மாணிப்பதில் தானும் பங்கு பெற வேண்டும் என எண்ணியதால் எவருக்கும் தெரியாமல் களி மண்ணில் செய்த ஒரு கலவையை செங்கலை வைத்துக் கட்டிக் கொண்டு இருந்தவனிடம் கொடுத்து விட்டுச் சென்றார். அதற்கு கூலியை பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. அது கண்டுபிடிக்கப்பட அதனால் ஒரு சர்ச்சை எழுந்தது.

அது மன்னனின் கவனத்தில் செல்ல அந்த வேலையாளைக் கூப்பிட்டு விசாரித்தார். அந்த வேலையாளர் கூறினான் 'மன்னா ஒரு கையில் மலரும் மறு கையில் களிமண் கலவையையும் ஏந்திக் கொண்டு வந்த புத்த பிட்டு தந்ததினால்தான் அதை நான் பெற்றுக் கொண்டேன்.'

அந்த மன்னனும் அதை தந்த பிட்டு யார் எனக் கண்டு பிடிக்குமாறு ஒருவரை நியமித்தார். அந்த வேலையாளர் கூறிய அடயாளத்தைக் கொண்டு அந்த துறவி யார் எனத் தெரிய வந்ததும் அந்த பிட்டு செய்த வேலைக்கு எதாவது கூலி கொடுக்க எண்ணிய மன்னர் போதி மரத்தடியில் வளர்ந்திருந்த மூன்று மல்லிகை செடிகளின் கன்றை ஒரு குடுவையில் வைத்து அதை எடுத்துப் போய் அவரிடம் தந்து விடுமாறு கூறினார். அதை முதலில் ஏற்க மறுத்த பிட்டுவிடம் முழு விவரத்தைக் கூறிய பின் அதைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

கோதிவாலா (*Kotthivala*) மாவட்டத்தில் இருந்த பீயாங்கலா (*Piyangalla*) என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிட்டு அங்கு செங்கல்களை கட்டிக் கொண்டு இருந்த ஒரு வேலைக்காரனின் உறவினர். அவரும் அந்த சிடியா கட்டப்பட்டுக் கொண்டு இருந்த இடத்திற்கு வந்து எவருக்கும் தெரியாமல் களி மண்ணில் செய்த செங்கலைக் கொடுத்தார். ஆனால் அவர் செய்திருந்த செங்கல் அவர்கள் உபயோகித்துக் கொண்டு இருந்ததை விட வேறு அளவில் இருந்தது. ஆகவே அது குறித்து விவாதம் எழுந்தது. மன்னனுக்கும் அது தெரிய வர,

அந்த செங்கலை அடையாளம் காட்டுமாறு அவனிடம் கூறினார். ஆனால் தன்னால் அதை அடையாளம் காட்ட இயலாது என அவன் கூறினான். அந்த தேராவையாது தெரியுமா எனக் கேட்டு அவருடைய இருப்பிடத்திற்கு ஒருவரை மன்னன் அனுப்பினார். தூதுவனும் கட்டஹால பரிவனா (*Katthahala-parivena*) என்ற இடத்திற்குச் சென்று தேராவை சந்தித்தப் பின் திரும்பி வந்து அவரைப் பற்றிய விவரத்தை மன்னனிடம் தெரிவித்தான். அந்த தேரா மன்னனின் சொந்த ஊருக்குக் கிளம்பிச் செல்ல இருப்பதை அறிந்தவர் அவருக்கு ஆயிரம் பணம் மதிப்பிலான இரண்டு ஆடைகளையும், பணம், வாசைன திரவியம், சக்கரை, சாமனாக்கள் உபயோகிக்கும் பிற பொருட்கள் போன்றவற்றையும் கொடுத்தார்.

அது மட்டும் அல்லாது அந்த தேராவுடன் தானும் கிளம்பிச் சென்றார். பீயான்கலா தூரத்தே தெரிந்தது. ஒரு மர நிழலில் அந்த தேராவை அமர வைத்து இனிப்பு நீர் ஆகாரம் தந்து அவருடைய கால்களை மணம் மிக்க எண்ணைக் கொண்டு வருடி விட்டார். ‘என்னுடைய வீட்டிற்கு விஜயம் செய்யும் தேராவிற்கு நான் என்ன கொடுப்பேனோ அவை அனைத்தையும் உங்களுக்குத் தந்து இருக்கின்றேன். அது போல என் மகனுக்கும் இரண்டு உடைகள் தந்து உள்ளேன். அதையும் உங்களிடமே தந்து விட்டேன். ‘ அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்ட தேரா அந்த மன்னனிடம் இருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு கிளம்பிச் சென்றார்.

அங்கு ஸ்தூபாவை கட்ட தன்னால் ஆன உதவிகள் செய்தவர்கள் புத்த சமயத்தை ஏற்று சொர்கத்திற்குச் சென்றனர். எவனொருவன் தான் செய்யும் செயல் தன்னை சொர்கத்தை அடைய வைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை வைத்திருக்கின்றானோ அவன் நிச்சயமாக தன்னால் முடிந்த அளவு சேவையை ஸ்தூபாவிற்கு செய்வான்.

ஸ்தூபா நிர்மாணித்த இடத்தில் வேலை செய்து வந்த இரண்டு பெண்கள் மேலுலகில் முப்பத்தி மூன்று தேவதைகளில்

ஒருவராகப் பிறந்திருந்தனர். அந்த இருவருக்கும் தாம் செய்த காரியம் நினைவுக்கு வந்ததும் பூக்களை எடுத்துக் கொண்டு ஸ்தூபிக்கு தமது வணக்கங்களைத் தர அங்கு வந்தனர். அதே நேரத்தில் படிவாங்கா (*Bhätivanka*) என்ற இடத்தில் வசித்திருந்த மகா தேராவான மஹாசிவா (*Mahasiva*) என்பவர் அன்று இரவு தாம் ஸ்தூபி அமைந்துள்ள இடத்திற்குச் சென்று வணங்க வேண்டும் என நினைத்தபடி அங்கு வந்தவர், அந்த இரு பெண்களையும் பார்த்தார். அவர்களுக்குத் தெரியாமல் அவர்கள் எப்படி தம்முடைய மரியாதையை ஸ்தூபிக்கு செலுத்தினார்கள் என்பதை கவனித்தப் பிறகு புறப்பட்ட அவர்களிடம் ‘ உங்களுடைய தேஜஸ்ஸினால் இந்த தீபகற்பமே ஜொலிக்கின்றதே. நீங்கள் தேவதைகளாக என்ன காரியம் செய்தீர்கள்?’ என்று கேட்டார். அவர்களும் அந்த ஸ்தூபி நிர்மாணத்தில் ஆற்றிய பங்கிற்காக தாடகாதா தம்மை சொர்கத்திற்கு அனுப்பி உள்ளார் எனக் கூறினார்.

ஸ்தூபாவின் மூன்று அடுக்குக் கட்டிடங்கள் முடிவடைந்ததும் தம்முடைய சக்தியினால் அந்த தேரா அதை பூமியில் புதைந்து போகச் செய்து பூமியின் மேற் பரப்பில் அதன் தலை தெரியுமாறு செய்தார். அப்படி ஒன்பது முறை கட்டிய அனைத்தும் புமிக்குள் மூழ்கிக் கொண்டே இருந்ததைக் கண்ட மன்னன் பிட்டுக்களின் கூட்டத்தைக் கூட்ட எண்பதாயிரம் பிட்டுக்கள் அங்கு வந்தனர். அவர்களை நன்கு உபசரித்து பரிசுகள் வழங்கியப் பின் அந்த பிரச்சனைக் குறித்து கவலைத் தெரிவித்த மன்னனிடம் அவர்கள் கூறினர் ‘ மன்னா, அந்த ஸ்தூபி பிற்காலத்தில் பூமிக்குள் புதைந்து போகக் கூடாது என்பதினால்தான் பல சித்திகளைப் பெற்ற புத்த பிட்டு முதலிலேயே அந்த அளவு புதைக்க வைத்தார். இனி அந்த பிரச்சனையும் வராது. நீ முதலில் முடிவு செய்திருந்தபடியே கட்டிட வேலையைத் துவக்கி கட்டி முடி’ என்றனர்.

அதைக் கேட்டு மனம் மகிழ்ந்த மன்னன் மீண்டும் ஸ்தூபி கட்டும் வேலைகளைத் செய்யத் துவக்கினார். பத்து மாடிக் கட்டிடம் கட்ட பத்து கோடி செங்கல்கள் பயன் படுத்தப்பட்டன.

சாமனாக் களான உத்தரா மற்றும் சுமன்னாவை (*Uttara and Sumana*) ஆந்த புத்த சகோதரர்கள் புனிதச் சின்னம் வைக்கும் அறைக்கு அழகூட்ட குறிப்பிட்ட வண்ண பாறைகளை கொண்டு வருமாறு அனுப்ப, அவர்களும் வடக்கு குரு (*Northern Kurus*) என்ற இடத்தை அடைந்து சூரியன் போல் ஜொலித்த எட்டு அங்குல தடிமனும் எண்பது கியூபிட் அளவு நீள அகலத்தில் இருந்த ஆறு வண்ண பாறையை எடுத்து வந்தனர். அந்த ஆறு பாறைகளையும் ஒரு பெட்டி போன்ற அமைப்பில் , ஒவ்வொன்றும் ஒரு பக்கம் என நான்கு பக்கத்திற்கு நான்கும் , தரைக்கு கீழ் மற்றும் மூடி போல இருக்குமாறும் மற்ற இரண்டையும் அமைத்தனர் .

அந்த சிறு அறையில் அற்புதமான நவ மணிகளினால் செய்யப்பட்டு இருந்த சிறிய போதி மரத்தை மன்னன் வைத்தார். அந்த பதினெட்டு கியூபிட் அடி உயர மரத்தில் ஐந்து கிளைகள் இருந்தன. நீலக்கல் மீது வைக்கப்பட்டிருந்த அதன் வேர்கள் பவழத்தினாலும், கிளைகள் வெள்ளியினாலும், பழங்கள் தங்கத்தினாலும், இலைகள் பல்வேறு நவரத்தினங்களினாலும் செய்யப்பட்டு இருந்தன. அந்த மரத்தின் தண்டை சுற்றி அற்புதமான வேலையமைப்பில் எட்டு விதமான பூக்கள், பிராணிகள் போன்றவை அலங்கரித்தன. மேற் கூறையில் இருந்து தங்க, பவழ மணியோசை தரும் சிறு மணிகள் அங்கும் இங்கும் தொங்க விடப்பட்டு இருந்தன. ஒன்பது லட்சப் பணம் மதிப்பில் முத்துச்சரங்கள் தொங்க விடப்பட்டு இருந்தன. சந்திர சூரியன் போன்றவைகளும், நட்சத்திரங்களும் பல நவரத்தின மணிகளினால் செய்யப்பட்டு மேற் கூறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆயிரத்தி எட்டு வண்ணக் கற்களால் ஆன மாலைகளும் தொங்க விடப்பட்டு இருந்தன.

பல அடுக்குகளாக வண்ணவண்ண கற்களினால் செய்யப்பட்டிருந்த மலர்களையும், நான்கு வித மணம் கொடுத்த திரவியங்களையும் அந்த குடுவைகளில் நிறப்பி வைத்திருந்தனர். அவற்றில் சில காலியாகவும் வைக்கப்பட்டு

இருந்தன. அவை அனைத்தும் போதி மரத்தின் அடிப்புறத்தை அலங்கரித்தபடி வைக்கப்பட்டு இருந்தன. ஒரு கோடி செலவில் ஒரு அற்புதமான ஆசனத்தில் அமர்ந்த நிலையில் தங்கத்தில் புத்தர் சிலை செய்யப்பட்டிருக்க அவரைச் சுற்றி இருந்தவர்களுடைய உருவங்கள் பல்வேறு வண்ணக் கற்களில் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. மகா பிரும்மா (*Mahabrahma*) அவர் தலை மீது குடையைப் படித்துக் கொண்டு இருக்க, தேவர்களின் தலைவரான சாக்கா (*Sakka*) ஒரு வித கடல் சங்கான விஜயத்தரா (*Vijayuttara*) என்பதினால் தண்ணீர் ஊற்றி அந்த இடத்தை புனிதப்படுத்தும் சடங்கை செய்து கொண்டிருக்க, பன்காசிக்கா (*Pancasikha*) குழல் ஊதிக் கொண்டிருக்க, காலநாகா (*Kalanaga*) தன் பணிப் பெண்களுடன் நடனமாடிக் கொண்டிருக்க, ஆயிரம் கைகளைக் கொண்ட மாரா (*Mara*) யானைகளையும் படையினரையும் அழைத்து வந்து கொண்டிருக்கும் விதத்தில் அனைத்து சிற்பங்களும் நவரத்தின மணிகளினால் செய்யப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஏழு வாரங்களாக நடைபெற்றிருந்த அனைத்து நிகழ்ச்சிகளையும் அந்த புனித அறைக்குள் இங்கும் அங்குமாக வண்ணமயமாக சித்தரித்து வைக்குமாறு மன்னர் ஆணையிட்டு இருந்தார். தேவ லோகத்தில் இருந்து வந்திருந்த பிரும்மா இறை வணக்கத்துடன் ஆரம்பித்து போதனைகளை போதிக் கத்துவங்கிய சடங்கில் இருந்து, யாசாக்கள் (*Yasa*) புத்த சமயத்தில் இணைந்த நிகழ்ச்சிகள், பத்தவாக்கியாவிற்கு (*Bhaddavaggiyas*) பப்பஜ்ஜா உபதேசம் செய்தது, ஜடிலாக்களை அடக்கியது, பிம்பிசாராவின் வருகை, ராஜகாஹா (*Rajagaha*) வந்தது, வேலுவனாவை அடைந்தது, எண்பது சிஷ்யர்கள், கபிலவாத்து (*Kapilavatthu*) விஜயம், அந்த இடத்தில் இரத்தினங்கள் பதித்த பாதை தோன்றிய மாய அனுபவம், ரஹூலா மற்றும் நந்தா பெற்ற பப்பஜ்ஜா உபதேசம், ஜேதவனாவை அடைந்தது, மாம்பழ மரத்தடியில் ஏற்பட்ட மாயாஜால அனுபவம், தேவலோகத்தில் பெற்ற அறிவுறைகள், தேவர்கள் பூமிக்கு இறங்கி வந்த அதிசயம், தேராவுடன்

நடத்திய விவாத வைபவம், மஹாசமாயசுத்தன் தா
 (*Mahasamayasuttanta*), ரஹுலாவிற் கு செய்த அறிவுறை,
 மஹாமங்கலசுட்டா (*Mahamangalasutta*), தன் மீது ஏவி
 விடப்பட்ட யானை தனபாலனை (*Dhanapala*) புத்தர் அடக்கியது,
 யக்கா அலவாக்காவை (*Alavaka*) அடக்கியது, நாக மன்னன்
 அபலாலாவையும் அங்குலி மாலாவின் (*Anguli-mala*)
 வழிப்பறக் கொள்ளைக்காரரையும் ஒடுக்கியது, பரனயகாவை
 (*Parayanakas*) சந்தித்தது, புத்தர் நிம்பன்னா அடைந்தது,
 சுகம்மதாவா (*sukaramaddava*) என்பவர் கொண்டு வந்திருந்த
 பன்றி மாமிசத்தை புத்தர் பெற்றுக் கொண்டது, மல்லா
 புகுஸ்ஸா என்பவர் கொண்டு வந்து புத்தருக்கு அணிவித்த
 இரண்டு ஆடைகளின் கதை, பாசி படிந்த ககுந்தா (*Kakuttha*)
 ஏரியில் இருந்து புத்தர் குடிக்க தண்ணீர் எடுத்த பொழுது
 அது பளிங்கு போல ஆன கதை, நிப்பன்னா காட்சி, தேவர்கள்
 வந்து நின்றது, தேரா வரும் வரை புத்தருடைய உடல்
 எரிக்கப்படாமல் இருந்த காட்சிகள், மஹாகாசப்பா வந்து நின்று
 கால்களை மூடிய துணியை விலக்கி புத்தருடைய கால்களைத்
 தொட்டு வணங்கிய பின் தானாகவே சிதை எரியத் துவங்கிய
 காட்சி, தேவலோகத்தில் இருந்து (*ஆகாயம்*) விழுந்த தண்ணீர்
 எரிந்து கொண்டு இருந்த சிதையின் நெருப்பை அணைத்த
 காட்சி, சிதையில் இருந்து எடுத்த புத்தருடைய புனித
 சின்னங்களை பெற்றுக் கொள்ள ஏற்பட்ட விவாதத்தைத்
 தீர்த்து வைக்க பிராமணர் தோனா (*Dona*) என்பவர் அவற்றை
 எட்டு பாகங்களாகப் பிரித்த காட்சி, புத்தருடைய வாழ்க்கையை
 குறிக்கும் ஜாடகா கதை காட்சிகள் போன்ற அனைத்தையும்
 அங்கு சிற்பங்களாகப் பதிக்குமாறு மன்னன் ஆணையிட்டார்.

சிடியாவின் நான்கு வாசல்களிலும் உலகைக் காத்து நின்ற
 நான்கு மன்னர்களான தத்தரத்தா, விருல்ஹா, விருப்பாக்கா
 மற்றும் வேசவனா (*Dhatarattha, Virulha, Virupakkha, Vessavana*)
 போன்றோர் நின்றிருக்க அவர்களுடன் முப்பத்தி மூன்று
 கடவுட்கள், தேவதைகள், யக்காக்களின் இருபத்தி எட்டு
 தலைவர்கள், கைக் கூப்பி நின்று கொண்டிருந்த பிற
 தேவதைகள் தங்களுடைய கைகளில் மலர் கொத்துக்கள்

நிற்பி வைக்கப்பட்ட குடுவைகள், கண்ணாடிகள், தாமரை மலர்கள், மணமிக்க வாசன திரவியங்கள் போன்றவற்றையும் ஏந்தி நின்றிருந்த காட்சிகள் அமைக்கப்பட, பலவிதமான கற்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அலங்கார வளைவுகள், அவற்றில் பல இடங்களில் புத்தரின் புனித சின்னமான தம்மக்கா (*dhammacakkas*) நான்கு மூலைகளிலும் முத்துக்கள், தங்க நகைகள், வைரங்கள் என அனைத்தும் பதிக்கப்பட்டு இருந்த தூண்கள் போன்றவையும் புனித சின்ன அறைக்குச் செல்லும் வழியை அலங்கரித்தன.

ஆறு சித்திக்களையும் குறைவின்றி பெற்றிருந்த தேரா இந்தகுட்டா (*Indagutta*) தலைமையில் அவை அமைக்கப்பட்டன. மன்னனுடைய திறமை, தேவதைகள் மற்றும் தேரர்கள் அளித்த அபூர்வ சக்திகள் போன்றவற்றினால் அந்த ஏற்பாடுகள் அனைத்தும் எந்த விதமான குழப்பமும் இன்றி செய்து முடிக்கப்பட்டிருந்தன.

இருண்ட வாழ்வில் ஒளி தந்து, மக்களுடைய துயர் தீர்க்க தன்னையே அதற்கு அர்பணித்த ஒப்புயர்வில்லாத மகான் புத்தரை போற்றி வணங்கி அவருடைய புனிதச் சின்னங்களை உலகம் முழுவதும் உள்ள மனித குல மேம்பாட்டிற்காக ஒரு இடத்தில் நிர்மாணிக்க தன்னுடைய வாழ்நாளிலேயே அதற்குத் தேவையான செயல்களை செய்ய நம்பிக்கையுடன் செயல்பட்டு, அதை செய்தும் முடித்தவர் மட்டுமே உண்மையான அறிவாளியாவார்.

புனிதரின் பக்தி மார்கத்தில் இணைந்த புத்த பக்தர்களின் மனதில் பேரானந்தம் பொங்கிட வழி வகுத்த கருணா மூர்த்தியின் முப்பதாம் பாகமான 'புனிதச் சின்ன அறை' என்ற பகுதி முடிவுற்றது.